

บทที่ 4

โครงสร้างการจ้างงาน

4.1 โครงสร้างการจ้างงาน

จากการสำรวจของสำนักงานสถิติแห่งชาติเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 พบว่า ประชากรที่อายุ 15 ปีขึ้นไป มีจำนวน 55.01 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นผู้ที่อยู่นอกกำลังแรงงานจำนวน 14.82 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 26.9 ของจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป ในจำนวนนี้เป็นเพศชายจำนวน 5.03 ล้านคน และเพศหญิงจำนวน 9.79 ล้านคน และเป็นผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานจำนวน 40.19 ล้านคน คิดเป็นร้อยละ 73.1 ของจำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป โดยเป็นเพศชายจำนวน 26.72 ล้านคน และเพศหญิงจำนวน 18.50 ล้านคน ซึ่งผู้ที่อยู่ในกำลังแรงงานนี้ สามารถแบ่งออกเป็น 3 กลุ่ม คือ ผู้มีงานทำ มีจำนวน 39.90 ล้านคน, ผู้ว่างงาน หมายถึง ผู้ไม่มีงานทำแต่พร้อมที่จะทำงาน มีจำนวน 2.19 แสนคน และผู้ที่รอฤดูกาล หมายถึง ผู้ที่ไม่ได้ทำงานและไม่พร้อมที่จะทำงาน เพื่อรอทำงานในฤดูกาลต่อไป มีจำนวน 0.77 แสนคน แสดงดังตารางที่ 4.1

ตารางที่ 4.1 จำนวนประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป จำแนกตามสถานภาพแรงงาน

หน่วย: ล้านคน

สถานภาพแรงงาน	2555			2556			
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	พ.ค.	มิ.ย.		
					รวม	ชาย	หญิง
ประชากรอายุ 15 ปีขึ้นไป	54.45	54.50	54.54	54.96	55.01	26.72	28.29
1. ผู้อยู่ในกำลังแรงงาน	39.01	39.89	40.10	39.49	40.19	21.69	18.50
1.1 ผู้มีงานทำ	38.27	39.53	39.85	38.85	39.90	21.55	18.35
1.2 ผู้ว่างงาน	0.36	0.27	0.23	0.30	0.21	0.11	0.10
1.3 ผู้ที่รอฤดูกาล	0.38	0.09	0.02	0.34	0.08	0.03	0.05
2. ผู้อยู่นอกกำลังแรงงาน	15.44	14.61	14.44	15.47	14.82	5.03	9.79
อัตราการว่างงาน	0.9	0.7	0.6	0.8	0.5	0.5	0.6

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

4.2 ภาวะการมีงานทำของประชากร

จากจำนวนผู้มีงานทำในเดือนมิถุนายน พ.ศ. 2556 คือ 39.90 ล้านคน พบว่า เป็นผู้ทำงานภาคเกษตรกรรมจำนวน 16.59 ล้านคน ซึ่งในจำนวนนี้เป็นเพศชาย 12.17 ล้านคน และเพศหญิง 11.14 ล้านคน โดยเมื่อนำผลสำรวจมาเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีก่อนหน้าคือ เดือนมิถุนายน พ.ศ. 2555 พบว่า จำนวนผู้ทำงานภาคเกษตรมีจำนวนเพิ่มขึ้นเท่ากับ 2.4 แสนคน สำหรับผู้ทำงานนอกภาคเกษตรกรรม มีจำนวนผู้ทำงานนอกภาคเกษตรเพิ่มขึ้น 1.3 แสนคน โดยเพิ่มขึ้นจากสาขาที่พักแรมและบริการด้านอาหารมากที่สุด จำนวน 2.4 แสนคน รองลงมาเป็นสาขาการผลิต จำนวน 1.4 แสนคน, สาขากิจกรรมทางการเงินและการประกันภัยจำนวน 1.0 แสนคน, สาขาการขนส่งและสถานที่เก็บสินค้าจำนวน 8.0 หมื่นคน และสาขาการศึกษาจำนวน 5.0 หมื่นคน ส่วนสาขาที่ลดลงคือ สาขาการบริหารราชการ การป้องกันประเทศและการประกันสังคมภาคบังคับ จำนวน 1.7 แสนคน, สาขาการขายส่ง การขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์จำนวน 9.0 หมื่นคน, สาขากิจกรรมการบริการด้านอื่นๆ เช่น กิจกรรมบริการเพื่อสร้างเสริมสุขภาพร่างกาย การดูแลสัตว์เลี้ยง การบริการซักรีด และซักแห้ง เป็นต้น จำนวน 6.0 หมื่นคน, สาขากิจกรรมอสังหาริมทรัพย์จำนวนจำนวน 5.0 หมื่นคน และสาขาการก่อสร้างกับสาขากิจกรรมด้านสุขภาพและงานสังคมสงเคราะห์ ลดลงเท่ากันคือ 4.0 หมื่นคน ส่วนที่เหลือกระจายอยู่ในสาขาอื่น ๆ แสดงดังตารางที่ 4.2

เมื่อพิจารณาในเรื่องของชั่วโมงการทำงานของผู้มีงานทำต่อสัปดาห์ จะเห็นว่า ผู้มีงานทำส่วนใหญ่จำนวน 34.18 ล้านคน ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงขึ้นไปต่อสัปดาห์ ในจำนวนนี้เป็นเพศชายจำนวน 18.63 ล้านคน และเพศหญิงจำนวน 15.55 ล้านคน สำหรับผู้ที่ทำงาน 1 - 34 ชั่วโมงต่อสัปดาห์ มีจำนวน 5.51 ล้านคน ในจำนวนนี้เป็นเพศชายจำนวน 2.78 ล้านคน และเพศหญิงจำนวน 2.73 ล้านคน ส่วนผู้ที่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์ที่ทำการสำรวจแต่เป็นผู้ที่มีงานประจำ ให้ถือว่าในสัปดาห์สำรวจไม่มีชั่วโมงทำงาน มีจำนวน 2.1 แสนคน ในจำนวนนี้เป็นเพศชายจำนวน 0.14 ล้านคน และเพศหญิงจำนวน 0.07 ล้านคน หากเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปี พ.ศ. 2555 พบว่า ผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 35 ชั่วโมงขึ้นไป เพิ่มขึ้น 1.08 ล้านคน ส่วนผู้ที่ทำงานตั้งแต่ 1 - 34 ชั่วโมง ลดลง 6.4 แสนคน และผู้ที่ไม่ได้ทำงานในสัปดาห์การสำรวจ ลดลง 7.0 หมื่นคน แสดงดังตารางที่ 4.3

ตารางที่ 4.2 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามสาขาอุตสาหกรรม

หน่วย: ล้านคน

อุตสาหกรรม	2555			2556			
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	พ.ค.	มิ.ย.		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	38.27	39.53	39.85	38.85	39.90	21.55	18.35
1. ภาคเกษตรกรรม	14.39	16.35	16.87	14.88	16.59	9.38	7.21
1) เกษตรกรรม การป่าไม้ และการประมง	14.39	16.35	16.87	14.88	16.59	9.38	7.21
2. นอกภาคเกษตรกรรม	23.88	23.18	22.98	23.97	23.31	12.17	11.14
1) การผลิต	5.73	5.51	5.35	5.75	5.65	2.82	2.83
2) การก่อสร้าง	2.53	2.36	2.15	2.73	2.32	1.93	0.39
3) การขายส่ง และการขายปลีก การซ่อมยานยนต์ และรถจักรยานยนต์	5.95	5.83	5.80	5.93	5.74	2.81	2.93
4) การขนส่ง และสถานที่เก็บสินค้า	0.92	0.91	0.92	0.89	0.99	0.83	0.16
5) ที่พักแรมและบริการด้านอาหาร	2.29	2.15	2.44	2.45	2.39	0.82	1.57
6) กิจกรรมทางการเงิน และการประกันภัย	0.44	0.36	0.42	0.44	0.46	0.21	0.25
7) กิจกรรมอสังหาริมทรัพย์	0.12	0.17	0.17	0.12	0.12	0.05	0.07
8) การบริหารราชการ การป้องกันประเทศ และการประกันสังคมภาคบังคับ	1.79	1.77	1.61	1.63	1.60	1.00	0.60
9) การศึกษา	1.14	1.08	1.16	1.06	1.13	0.43	0.70
10) กิจกรรมด้านสุขภาพ และงานสังคมสงเคราะห์	0.69	0.67	0.67	0.69	0.63	0.14	0.49
11) กิจกรรมบริการด้านอื่นๆ	0.71	0.72	0.63	0.59	0.66	0.22	0.44
12) อื่นๆ	1.57	1.65	1.66	1.69	1.62	0.91	0.71

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 4.3 จำนวนผู้มีงานทำ จำแนกตามชั่วโมงทำงานต่อสัปดาห์

หน่วย: ล้านคน

ชั่วโมงทำงาน	2555			2556			
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	พ.ค.	มิ.ย.		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	38.27	39.53	39.85	38.85	39.90	21.55	18.35
0 ชั่วโมง	0.58	0.28	0.14	0.70	0.21	0.14	0.07
1 – 34 ชั่วโมง	6.72	6.15	5.29	6.07	5.51	2.78	2.73
35 ชั่วโมงขึ้นไป	30.97	33.10	34.42	32.08	34.18	18.63	15.55

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

4.3 ภาวะการว่างงานของประชากร

จากการสำรวจการว่างงานของประชากร พบว่า มีจำนวนผู้ว่างงาน 2.19 แสนคน ในจำนวนนี้เป็นเพศชาย 1.15 แสนคน และเพศหญิง 1.04 แสนคน และหากพิจารณาเป็นรายภาค พบว่า ภาคเหนือ, ภาคกลาง และภาคตะวันออกเฉียงเหนือ มีจำนวนผู้ว่างงานลดลงจำนวน 3.4 หมื่นคน, 1.6 หมื่นคน และ 1.2 หมื่นคน ตามลำดับ ส่วนกรุงเทพมหานครและภาคใต้มีจำนวนผู้ว่างงานเพิ่มขึ้นจำนวน 1.2 หมื่นคน และ 2.0 พันคน ตามลำดับ และเมื่อเปรียบเทียบอัตราการว่างงานเป็นระดับภาค จะเห็นว่า กรุงเทพมหานครมีอัตราการว่างงานร้อยละ 0.8 รองลงมาคือภาคใต้ร้อยละ 0.7 , ภาคกลางร้อยละ 0.6, ภาคเหนือร้อยละ 0.5 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือร้อยละ 0.4 ซึ่งเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันกับปีที่ผ่านมาของจำนวนผู้ว่างงานทั้งหมด จะเห็นได้ว่า อัตราการว่างงานทั่วประเทศลดลงจากร้อยละ 0.7 เหลือร้อยละ 0.5 และหากเทียบเป็นรายภาค จะเห็นได้ว่า ภาคเหนือลดลงจากร้อยละ 1.0 เป็นร้อยละ 0.5 ภาคกลางลดลงจากร้อยละ 0.8 เป็นร้อยละ 0.6 และภาคตะวันออกเฉียงเหนือลดลงจากร้อยละ 0.5 เป็นร้อยละ 0.4 ส่วนกรุงเทพมหานครอัตราการว่างงานเพิ่มขึ้นจากร้อยละ 0.4 เป็นร้อยละ 0.8 สำหรับภาคใต้ จำนวนผู้ว่างงานไม่เปลี่ยนแปลง แสดงดังตารางที่ 4.4

เมื่อพิจารณาในส่วนของลักษณะผู้ว่างงานตามประเภทการทำงาน พบว่า มีผู้ว่างงานที่ไม่เคยทำงานมาก่อนจำนวน 1.21 แสนคน และผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาแล้วจำนวน 9.8 หมื่นคน โดยในจำนวนผู้ว่างงานที่เคยทำงานมาแล้วนี้ เป็นผู้ว่างงานจากนอกภาคเกษตรกรรมจำนวน 8.6 หมื่นคน ซึ่งประกอบด้วย ภาคการผลิตจำนวน 4.5 หมื่นคน และภาคการบริการการค้าจำนวน 4.1 หมื่นคน และสำหรับผู้ว่างงานในภาคเกษตรกรรมมีจำนวน 1.2 หมื่นคน แสดงดังตารางที่ 4.5

ตารางที่ 4.4 จำนวนและอัตราการว่างงาน จำแนกตามภาค

ภาค	2555			2556			
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	พ.ค.	มิ.ย.		
					รวม	ชาย	หญิง
จำนวนผู้ว่าง (หน่วย: แสนคน)							
ยอดรวม	3.59	2.67	2.26	3.03	2.19	1.15	1.04
กรุงเทพมหานคร	0.40	0.17	0.32	0.26	0.29	0.14	0.15
กลาง	0.77	0.77	0.57	0.85	0.61	0.35	0.26
เหนือ	0.75	0.73	0.34	0.48	0.39	0.10	0.29
ตะวันออกเฉียงเหนือ	1.14	0.64	0.67	0.93	0.52	0.40	0.12
ใต้	0.53	0.36	0.36	0.51	0.38	0.16	0.22
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)							
ยอดรวม	0.9	0.7	0.6	0.8	0.5	0.5	0.6
กรุงเทพมหานคร	1.0	0.4	0.8	0.7	0.8	0.7	0.8
กลาง	0.8	0.8	0.6	0.9	0.6	0.7	0.6
เหนือ	1.0	1.0	0.5	0.7	0.5	0.3	0.8
ตะวันออกเฉียงเหนือ	0.9	0.5	0.5	0.7	0.4	0.5	0.2
ใต้	1.0	0.7	0.7	0.9	0.7	0.5	0.9

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

ตารางที่ 4.5 จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามประเภทการทำงานและสาขาอุตสาหกรรมที่เคยทำ

หน่วย: แสนคน

อุตสาหกรรมที่เคยทำ	2555			2556			
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	พ.ค.	มิ.ย.		
					รวม	ชาย	หญิง
ยอดรวม	3.59	2.67	2.26	3.03	2.19	1.15	1.04
ไม่เคยทำงานมาก่อน	1.57	1.21	1.26	1.71	1.21	0.56	0.65
เคยทำงานมาก่อน	2.02	1.46	1.00	1.32	0.98	0.59	0.39
1) ภาคเกษตรกรรม	0.38	0.11	0.14	0.23	0.12	0.04	0.08
2) ภาคการผลิต	0.83	0.50	0.30	0.48	0.45	0.37	0.08
3) ภาคการบริการและการค้า	0.81	0.85	0.56	0.61	0.41	0.18	0.23

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

เมื่อพิจารณาผู้ว่างงานที่สำเร็จการศึกษาแล้ว มีจำนวน 2.19 แสนคน ในจำนวนนี้ผู้ว่างงานระดับอุดมศึกษามีจำนวนมากที่สุดเท่ากับ 1.26 แสนคน รองลงมาคือ ระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย, มัธยมศึกษาตอนต้น, ประถมศึกษา และผู้ที่ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน จำนวน 3.9 หมื่นคน, 2.9 หมื่นคน, 1.9 หมื่นคน และ 6.0 พันคน ตามลำดับ ซึ่งหากเปรียบเทียบกับช่วงเวลาเดียวกันของปีที่ผ่านมา จะเห็นได้ว่า ผู้ว่างงานระดับมัธยมศึกษาตอนต้น มีจำนวนผู้ว่างงานลดลงมากที่สุดเท่ากับ 3.6 หมื่นคน รองลงมาคือผู้ที่ไม่มีการศึกษาและต่ำกว่าประถมศึกษาจำนวน 1.7 หมื่นคน ส่วนระดับประถมศึกษาและระดับมัธยมศึกษาตอนปลายลดลงเท่ากัน จำนวน 6.0 พันคน สำหรับผู้ว่างงานระดับอุดมศึกษาเพิ่มขึ้น 1.7 หมื่นคน แสดงดังตารางที่ 4.6

ตารางที่ 4.6 จำนวนผู้ว่างงาน จำแนกตามระดับการศึกษาที่สำเร็จ

ระดับการสำเร็จการศึกษา	2555			2556			
	พ.ค.	มิ.ย.	ก.ค.	พ.ค.	มิ.ย.		
					รวม	ชาย	หญิง
จำนวนผู้ว่าง (หน่วย: แสนคน)							
ยอดรวม	3.59	2.67	2.26	3.03	2.19	1.15	1.04
1) ไม่มีและต่ำกว่าประถมศึกษา	0.26	0.23	0.26	0.22	0.06	0.03	0.03
2) ประถมศึกษา	0.48	0.25	0.22	0.43	0.19	0.15	0.04
3) มัธยมศึกษาตอนต้น	0.84	0.65	0.43	0.57	0.29	0.13	0.16
4) มัธยมศึกษาตอนปลาย	0.49	0.45	0.45	0.58	0.39	0.23	0.16
5) อุดมศึกษา	1.52	1.09	0.90	1.23	1.26	0.61	0.65
อัตราการว่างงาน (ร้อยละ)							
ยอดรวม	0.9	0.7	0.6	0.8	0.8	0.9	0.7
1) ไม่มีและต่ำกว่าประถมศึกษา	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2	0.2
2) ประถมศึกษา	0.6	0.3	0.2	0.5	0.6	0.7	0.4
3) มัธยมศึกษาตอนต้น	1.3	1.0	0.6	0.9	1.0	1.0	1.1
4) มัธยมศึกษาตอนปลาย	0.9	0.8	0.8	1.0	1.5	1.9	1.0
5) อุดมศึกษา	2.1	1.5	1.3	1.7	1.4	1.6	1.2

ที่มา: สำนักงานสถิติแห่งชาติ

สำหรับภาพรวมของสถานการณ์ตลาดแรงงานของประเทศไทยนั้น อยู่ในสภาวะที่ตลาดแรงงานของประเทศดิ่งตัวอย่างต่อเนื่องในช่วงหลายปีที่ผ่านมา ทำให้ส่งผลกระทบต่อการขยายตัวทางเศรษฐกิจ โดยเฉพาะส่งผลกระทบต่อการดำเนินธุรกิจของผู้ประกอบการในการสรรหากำลังแรงงานที่มีความยากลำบากมากยิ่งขึ้น ซึ่งเศรษฐกิจของประเทศไทยเติบโตจากทั้งในส่วนของกำลังแรงงานและผลิตภาพแรงงาน แต่การขยายตัวของเศรษฐกิจในช่วงหลังวิกฤตเอเชียในปี 2540 ชะลอตัวลงมาก โดยเป็นผลจากการที่กำลังแรงงานและผลิตภาพแรงงานเติบโตน้อยลง

การที่กำลังแรงงานของประเทศไทยเติบโตช้าขึ้น สาเหตุสำคัญมาจากอัตราเจริญพันธุ์ของประชากรที่ลดต่ำลงอย่างต่อเนื่อง ส่งผลให้ประชากรวัยทำงานขยายตัวน้อย ทำให้ประเทศไทยจะเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุเป็นประเทศแรกๆ ใน ASEAN และในขณะเดียวกันอัตราส่วนร่วมในกำลังแรงงานของไทยอยู่ในระดับสูงอยู่แล้ว โดยในปี 2555 อยู่ที่ร้อยละ 71 (ธนาคารแห่งประเทศไทย, 2556) ของกำลังแรงงานทั้งหมด ดังนั้น การขยายตัวของกำลังแรงงานจึงทำได้ยาก

สำหรับสาเหตุของผลิตภาพแรงงานที่เติบโตช้าขึ้น สาเหตุแรก เกิดจากการเคลื่อนย้ายของกำลังแรงงานจากสาขาเศรษฐกิจที่มีผลิตภาพสูงไปสู่สาขาเศรษฐกิจที่มีผลิตภาพต่ำ โดยในช่วงก่อนวิกฤตเอเชีย แรงงานไทยได้เคลื่อนย้ายออกจากภาคเกษตร ซึ่งเป็นภาคที่มีผลิตภาพต่ำไปยังภาคอุตสาหกรรมและภาคบริการที่มีผลิตภาพสูงกว่าอย่างต่อเนื่อง และทำให้การเคลื่อนย้ายแรงงานเป็นปัจจัยหนึ่งที่สำคัญต่อการเติบโตของผลิตภาพแรงงาน แต่เมื่อเวลาผ่านไปในระยะหลังในช่วงปี 2554-2555 กระแสการเคลื่อนย้ายแรงงานได้หมดไป และต่อมากลายเป็นปัจจัยลบต่อผลิตภาพ เพราะกลับมีแรงงานย้ายเข้าสู่ภาคเกษตร โดยสาเหตุเกิดจากการที่ราคาสินค้าเกษตรทั้งในประเทศและต่างประเทศที่ปรับตัวสูงขึ้นนั่นเอง จึงเป็นแรงดึงดูดให้แรงงานเคลื่อนย้ายเข้ามาสู่ภาคเกษตรเพิ่มขึ้น และสาเหตุสุดท้ายของผลิตภาพแรงงานที่เติบโตช้าขึ้น เกิดจากอัตราการสะสมทุนที่ชะลอตัวลง เนื่องจากอุตสาหกรรมที่ต้องใช้แรงงานเป็นจำนวนมากนั้น ยังคงดำเนินธุรกิจโดยการพึ่งพาแรงงานต่างด้าวไร้ทักษะ จึงทำให้ผู้ประกอบการเหล่านั้นขาดแรงจูงใจที่จะปรับเปลี่ยนไปใช้เครื่องจักร จึงทำให้ไม่ให้ความสำคัญกับการลงทุนพัฒนาเทคโนโลยีการผลิต ที่จะช่วยเพิ่มผลิตภาพทั้งในเชิงปริมาณและคุณภาพ ส่งผลให้การขยายตัวของผลิตภาพแรงงานที่มาจากส่วนทุนชะลอตัวลงอย่างมาก

ปัญหาข้อจำกัดทางด้านแรงงานจึงมีทั้งในเรื่องของปริมาณที่ไม่เพียงพอและเรื่องของผลิตภาพแรงงานที่ชะลอตัวลงมาก ซึ่งส่งผลต่อการขยายตัวของเศรษฐกิจไทยในช่วงที่ผ่านมา และอาจมีความรุนแรงขึ้นในอนาคต โดยปัญหาดังกล่าวจำเป็นต้องใช้ระยะเวลาในการแก้ไขและต้องคำนึงถึงผลเสียด้วย ทั้งในระยะสั้นและระยะยาว เพราะหากใช้มาตรการแก้ไขในระยะสั้น เช่น การขยายจำนวนแรงงานต่างด้าวโดยไม่ควบคุมประเภทของงาน เพื่อลดข้อจำกัดของภาคการผลิตในระยะสั้น อาจส่งผลต่อการที่จะไปลดแรงจูงใจของภาคธุรกิจที่จะลงทุนเพิ่มเพื่อพัฒนาศักยภาพของตนในระยะยาว ดังนั้น สิ่งสำคัญคือ การดำเนินมาตรการที่จะช่วยเอื้อให้เกิดการจัดสรรแรงงานที่มีอยู่ในปัจจุบันให้อยู่ในภาคเศรษฐกิจที่มีผลิตภาพสูง โดยลดมาตรการที่อาจบิดเบือนผลตอบแทนในแต่ละสาขาเศรษฐกิจ, ดำเนินมาตรการที่สนับสนุนการปรับโครงสร้างการผลิตให้เกิดขึ้นอย่างต่อเนื่อง และลงทุนในโครงสร้างพื้นฐานเพื่อเอื้อให้เกิดการลงทุนของภาคเอกชนมากขึ้น